

управління національним господарством Випуск 57, 2021 р. URL:
<https://doi.org/10.32843/infrastructure57-4>

2. Буркинський Б.В., Ільченко С.В. та ін. Матеріали міжнародної науково-практичної конференції. *Транспорт та Логістика: Сучасні Виклики та Перспективи Розвитку* (“*Transport & Logistics: Current Challenges and Prospects*”), 18 листопада 2021 р. URL: https://impeer.org.ua/wp-content/uploads/2022/02/Proceedings_SmaLog.pdf
3. Михаліцька Н.Я. Логістичний менеджмент: навч. посібник, 2020 р. URL: <http://dspace.lvduvs.edu.ua/bitstream/pdf>

УДК 336.76

Білоус К.І.,

аспірант кафедри

фінансового менеджменту та фондового ринку,

Одеський національний економічний університет

ПРІОРИТЕТИ ВИБОРУ ФІНАНСОВИХ АКТИВІВ ДЛЯ ПЕРЕДАЧІ У ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Фінансові компанії, проводячи операції, які потребують передачу активів у забезпечення в якості застави, повинні залишати у ліквідній власності ті активи, що потрібні для ефективного продовження операційної діяльності цих компаній.

Процес передачі застави між контрагентами регламентується Додатками про кредитну підтримку [1] та маржинальними викликами. В цілому, маржинальні виклики бувають вхідними та вихідними, а саме:

- Надсилання маржинального виклику
 - Отримання застави від контрагента;
 - Відкликання застави у контрагента [2];

- Одночасне відкликання та отримання застави від контрагента (при операціях, що дозволяють чистий двосторонній взаємозарахунок зобов'язань).
- Отримання маржинального виклику
 - Надання застави контрагенту;
 - Повернення застави контрагенту [2];
 - Одночасне повернення та надання застави контрагенту (при операціях, що дозволяють чистий двосторонній взаємозарахунок зобов'язань).

При отриманні маржинального виклику, контрагент повинен надати або повернути раніше отриману заставу. Якщо при поверненні застави, контрагент надсилає заставу, яку до того вже отримав від контрагента, то при наданні контрагент самостійно визначає, які активи надіслати.

Як тільки узгоджена сума такого вхідного маржинального виклику, який вимагає надання застави, сторона, що виконує свої зобов'язання із забезпечення незахищеного ризику, обирає серед наявних у неї та дозволених до передачі у забезпечення активів, оптимальний набір активів, які передає іншій стороні, що потерпає через незахищений ризик контрагента.

За кожним із дозволених та наявних до передачі у забезпечення активів визначається пріоритет, або бажаний порядок для тимчасового відчуження цих активів на користь сторони з незахищеним ризиком контрагента. Правила для встановлення цих пріоритетів визначаються стороною передачі застави самостійно. Пріоритети можуть визначатися наступним чином за:

- Витратами на володіння цим типом активу;
- Близькістю до виплат за активом (дивіденди, купони, погашення, тощо);
- Транзакційними витратами;
- Ціновою волатильністю;
- Волатильністю курсових різниць за активом;
- Різними алгоритмічними моделями;
- Комплексними правилами.

Задля вибору активів, що фактично передаються у забезпечення в якості застави, після визначення пріоритетів вирішується оптимізаційна задача пошуку оптимального набору активів, де цільова функція – це максимізація сумарного та комплексного інвертованого пріоритету за номіналом кожного переданого у заставу активу [3].

Обмеження оптимізаційної моделі наступні:

- За кожним маржинальним викликом сукупна вартість застави повинна бути достатньою, щоби повністю покрити суму маржинального виклику, зважаючи на ринкову ціну активу, його мінімальний лот, ставку урізання застави та правил округлення;
- Кожна угода про кредитну підтримку за різними контрагентами має власний набір дозволених для передачі в якості заставу активів та ставки урізання;
- Кількість кожного дозволеного активу для передачі у заставу обмежена наявною та дозволеною кількістю для кожного типу активу та розміром його лоту [3].

Отже, для оптимального вибору активів, що передаються у забезпечення в якості застави, спершу, усі наявні та дозволенні активи ранжуються за пріоритетами, які розраховуються в залежності від обраних правил пріоритезації. Після цього, застосовується алгоритм оптимізації для визначення оптимального набору активів, задля максимізації сумарного інвертованого пріоритету за кожним фінансовим активом, переданим у заставу.

Список використаних джерел:

1. Білоус К. І. Характеристика додатків про кредитну підтримку як правил щодо процесу управління заставним портфелем цінних паперів. *Глокалізаційні аспекти інноваційного розвитку економіки: збірник матеріалів Всеукраїнської науково-практичної конференції молодих вчених (Одеса, 21 жовтня 2021 р.)*. 2021. С. 152–153.

2. Білоус К. І. Алгоритм розрахунку маржинальних викликів. *Матеріали Всеукраїнської науковопрактичної конференції: «Слобожанські наукові читання: соціально-економічні та гуманітарно-правові виміри», (27-28 квітня 2022 р.): тези доповіді. 2022.*
3. Білоус К. І. Оптимальний вибір цінних паперів для передачі у забезпечення. *Глокалізаційні аспекти інноваційного розвитку економіки: збірник матеріалів Всеукраїнської науково-практичної конференції молодих вчених (Одеса, 20 жовтня 2022 р.). 2022.*

УДК 336.6

Білуха М.Г.

студентка 4 курсу

ОП «Корпоративні фінанси»

Бабяк Н.Д.

к. е. н., професор кафедри

корпоративних фінансів і контролінгу

КНЕУ імені Вадима Гетьмана

СТРАТЕГІЧНИЙ АНАЛІЗ В СИСТЕМІ ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛІНГУ СТРАХОВОЇ КОМПАНІЇ

Сучасні умови ведення бізнесу стимулюють українські страхові компанії впроваджувати в практику діяльності інноваційні методи управління компанією. Важливе місце в системі фінансового контролінгу страховика займає стратегічний аналіз, за результатами використання якого визначаються потенційні можливості суб'єкта господарювання, здійснюється оцінка його внутрішнього та зовнішнього середовища з орієнтацією на довгострокову перспективу, обґрунтовується система стратегій, ідентифікуються можливі ризики та загрози задля подальшого успішного розвитку в умовах ринкового господарювання.